

troer at kunne komme ind paa den Vej, at tage Sikkerhed i Sordegods efter Hartkorn, naar det evalueres til 1,000 Rd. pr. Ed. Hartkorn, hvorfor skulde man da ikke ogsaa kunne tage Sikkerhed i Grundejendommene i Staden Kjøbenhavn? Jeg troer, at en Eiendom her i Byen, hvori der haves Sikkerhed for en Sum af ikkun en Fjerdedeel af Brandsassurancesummen, ligesaa vist er et værdifuldt Pant som en Ed. Hartkorn ansat til 1,000 Rd. Det er langt fra mig, at jeg vilde foreslaae at komme dertil, men vist er det, at der i Almindelighed taget ikke er mere Grund til at vrage Kjøbenhavnske Eiendomme, ansatte til en Fjerdedeel af Assurancesummen, end der er til i Almindelighed at vrage Hartkorn til 1,000 Rd. pr. Ed., skjøndt der kan gives Undtagelsestilfælde ligesaa vel for den ene som for den anden Klasse, hvor en saadan Evaluation af Grundejendomme og Hartkorn ikke svarer til Virkeligheden. Jeg troer virkelig, at der kan være Grund til at faae indført en Forandring i Kasseanordningens § 2, fordi den som sagt er bleven til ved et Compromis, som den ene Part gif ind paa alene i Haabet om, at det aldrig vilde komme til Anvendelse; men jeg troer ogsaa, at, naar man vil gaae ind paa en Forandring af § 2, saa maa Initiativet dertil komme fra Regeringen, og saa maa man komme ind paa en ganske anden Undersøgelse end den, hvorved den ærede Forslagsstiller er bleven staaende. Jeg vil dog derfor ikke bestride Gavnligheden af, at det ærede Medlem er kommet frem med dette Forslag, thi det er et Compelle for den ærede Finanzminister til virkelig at tage denne Sag under alvorlig Overveielse og fremkomme med Forslag til saadanne Forandringer i Kasseanordningen, som for nærværende Tid kunne anses nødvendige, thi det er — det tillader jeg mig at sige — ikke blot § 2, der trænger til en Forandring. Men lad os dog, hvor Dalen er om en saa vigtig Anordning, ikke gaae stykkevis frem og paa en Maade, hvorved vi forhindre en fuldstændig Revision af denne Anordning fra at komme frem fra den, som det nærmest paaligger, og som ogsaa bedst kan oversee Alt, hvad den kongelige Kasses Sikkerhed fordrer.

Fischer: Jeg kan ikke lade være at takke den ærede sidste Taler for hans Udtalelser. Det har været mig overordentlig kjært at høre disse Udtalelser, og det har været mig en Tilfredsstillelse, at han har opfattet, hvad det er, som det i dette Tilfælde væsentlig kommer mig an paa, nemlig at gjøre et Skridt fremad til en Revision af den paagjældende Anordning. Det er ganske vist, som det ærede Medlem udtalte, at § 2 ingenlunde er den eneste Paragraph, der trænger til en Revision. Jeg skal tillade mig at nævne en anden Paragraph, som efter min Mening ligeledes i høi Grad trænger til en Revision, nemlig den, der indeholder Bestemmelser om den stiltiende Pantret i Kassebetjentenes Gods; den er efter min Overbeviisning en Urimelighed. En Embedsmand ansættes uden nogetsomhelst Hensyn til, om han eier en fast Eiendom eller ikke. Den Sikkerhed, som Staten kræver for Dyppebørslerne, kræver den i Form af et Depositum, og om han har en fast Eiendom eller overhovedet eier Noget ved Siden deraf, er ganske ligegyldigt; men ikke desto mindre har man overordentlig vidtløftige og besværende Former, ved hvilke en Kassebetjent, der eier en fast Eiendom, med Hensyn til dens Benyttelse, Afhændelse, Pantfattelse osv. gjøres til en umyndig Mand under Generaldecisors Bærgemaal. Det er en Tilstand, som jeg troer ikke bør vedblive; men der er flere andre lignende Bestemmelser, som efter min Overbeviisning trænge til en Revision. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, mindede os om, at han fuldt vel erindrede, hvorledes de Bestemmelser, som jeg ønsker ændrede, kom ind i Loven ved et Compromis, og det bære de unægtelig ogsaa fuldkommen Præget af; naar man veed dette, saa vil man ogsaa først kunne forstaae, at de ere saa meningsløse, som de ere. Bestemmelserne ere komne tilstede ved et Compromis, hvor To kom overeens om, hver at faae Noget, men paa en saadan Maade, at begge Parter vare entge om, at det, som Bedkommende fik, ikke kom til at betyde Noget. Mit Forslag vilde jo rette den Feil, som derved var kommet tilstede, thi jeg tillader mig at troe, at det dog maa anses for en Feil. Den ærede sidste Taler bragte endvidere det Spørgsmaal paa